

Musel jsem to vyzkoušet na Lucasovi. Běžel jsem s klubičkem ke dveřím, ale jakmile jsem se dotkl kovové koule, opět to zajiskřilo. Dostal jsem ránu, až jsem odletěl a kecl si na zadek. Ve vzduchu to páchlo zkaženými vajíčky a chlupy na ruce se mi úplně zježily. Světla v předsíni začala bzučet. Svítala jasněji. Jedna žárovka praskla a vyletěla z ní sprška jisker. Přes sklo vstupních dveří jsem viděl, že lampa nad vchodem modře bliká.

„Jannie, pojď mi otevřít dveře,“ řekl jsem. „Ale dej pozor.“

Jannie zvedla obočí, ale přišla a sáhla na dveřní kouli. Ozvalo se zabzučení. Jannie ucukla, pak natáhla ruku a dotkla se koule znovu. Opět zabzučení. Jannie ji popadla a otevřela. Pod blikajícím světlem jsme vyšli do podvečerního soumraku.

Lucas předtím házel tenisák na střechu domu a chytil jej, když se skutálel dolů. Teď upřeně pozoroval modré světlo. „Co chcete?“ zeptal se, aniž odtrhl pohled od lampy nad vchodem. „Dostat ještě víc provázku od toho ducha?“ Jannie ho pleskla po ruce. „No co?“ odsekl drze Lucas. „Buďto je to duch, nebo je mrtvý. Já doufám, že je mrtvý.“

Jannie vzala píšťalku, kterou měla pověšenou na krku, a zapískala na ni. „No jo, no jo,“ řekl Lucas a odtahoval ji píšťalku od rtů. „Už přestanu. Promiň. Kristepane! Máš tu píšťalku používat jen v případě nebezpečí. A co jste kruci udělali s tím světlem?“

Řekl jsem: „Dotkni se mé ruky.“

„Proč? Dostanu ránu?“

„Možná. Sáhni na mě.“

Lucas se zamračil, ale natáhl prst.

„Co se stane?“ zeptal se opatrně. „Bude to bolet?“

„Nebud' posera,“ řekl jsem, ale zařal jsem zuby.

Dotkli jsme se prsty. Nic. Žádná jiskra. Žádná rána.

„No, to bylo úžasný,“ ušklíbl se Lucas. „Skoro tak napínákový, jako dostat poštou provázek.“ Zase začal házet tenisák na střechu.

Obloha tmavla, ale před vchodem bylo dost modrého světla ze bzučící lampy.

„Možná jsem předal všechnu svou elektřinu do té koule,“ řekl jsem Jannie. Přistoupil jsem ke dveřím a chytil za ni. V prstech mě zalechtalo, jak mi jimi projel slabý elektrický proud. Jannie se jí taky dotkla, přitiskla na ni naplocho dlaň, jako by jí ten pocit byl příjemný.

Kolem lampy nade dveřmi už poletovalo několik můr. Žárovka v průsvitné skleněné kouli už vydávala tak pronikavé modré světlo, že mě z něj rozbolely oči. Zdálo se, že září mnohem jasněji než před minutou. Do skla narážely můry. Jannie nesnáší hmyz. Zakryla si hlavu rukama a vběhla dovnitř. Vzápětí mě stáhla za sebou a rychle zavřela dveře.

Otočil jsem vypínačem venkovního světla. Žárovka krátce blikla, ale zářila dál. Cvaknul jsem vypínačem několikrát, ale lampa nezhasla. Hejno můr kolem ní se zvětšovalo.